

Tämä sivu on konekäännetty [\[Linkki\]](#). Konekäännökset voivat sisältää virheitä, jotka saattavat heikentää selkeyttä ja tarkkuutta. Oikeusasiamies ei vastaa mahdollisista epäjohtonumukaisuuksista. Tietojen luotettavuus ja oikeusvarmuus varmistuvat lukemalla edellä linkitetty lähdekielinen versio (englanti). Lisätietoja on [kieli- ja käännöskäytännöissämme](#) [\[Linkki\]](#).

Päätös asiassa 2710/2009/RT - Väitetty laiminlyönti, joka koskee maksamista ja tarkkojen tietojen antamista

Päätös

Kanteluasia 2710/2009/RT - Tutkittavaksi otetut kantelut, pvm 03/12/2009 - Päätökset, pvm 12/05/2010

Kantelija on komission entinen virkamies, joka jäi työkyvyttömyyseläkkeelle onnettomuuden seurauksena. Onnettomuuden jälkeen hän haki komissiolta vakuutusetuksia, joihin hän oli oikeutettu. Hän ei kuitenkaan ollut tyytyväinen komission ehdotukseen, joka koski sekä hänen työkyvyttömyysastettaan että vakuutusetuksina maksettavaa kokonaissummaa. Siten hän pyysi lääketieteellistä komiteaa kokoontumaan. Lääketieteellisen komitean 23. heinäkuuta 2009 antaman lopullisen päätöksen jälkeen komissio tiedotti kantelijalle, että tämä oli oikeutettu saamaan vielä 9 545,31 EUR jo suoritettujen maksujen lisäksi. Komissio jätti kuitenkin kyseisen summan maksamatta. Niinpä kantelija kääntyi oikeusasiamiehen puoleen.

Kantelussaan hän väitti komission jättäneen maksamatta summan, joka vastaa hänen pysyvän työkyvyttömyytensä astetta. Komissio oli kuitenkin ilmoittanut maksaneensa summan, ja se antoi näin kantelijalle harhaanjohtavaa tietoa. Hän vaati komissiota suorittamaan maksun viivästyksestä aiheutuvine korkoineen.

Kirjeessään 4. tammikuuta 2010 kantelija ilmoitti oikeusasiamiehelle, että komissio oli maksanut summan korkoineen. Lausunnossaan komissio vahvisti kyseisen asian.

Edellä mainitun valossa oikeusasiamiehen kantana oli, että komission toimet olivat riittävät asian hoitamiseksi. Näin ollen hän päätti tapauksen käsittelyn.

KANTELUN TAUSTA

1. Kantelija, entinen Euroopan komission virkamies, saa tapaturman jälkeen

työkyvyttömyyseläkettä. Tapaturman jälkeen hän haki korvausvakuutusetuuksia, joihin hänellä oli oikeus henkilöstösääntöjen 73 artiklan ja ” *Euroopan yhteisöjen virkamiesten tapaturma- ja ammattitautivakuutusta koskevien yhteisten sääntöjen* ” (jäljempänä tapaturmasäännöt) perusteella.

2. Kantelija teki 18.3.2006 komissiolle henkilöstösääntöjen 90 artiklan 2 kohdan mukaisen kantelun, jossa hän väitti pääasiallisesti, että komissio oli viivyttänyt perusteettomasti päätöstään korvausvaatimuksesta. Komissio tunnusti kantelijan tapauksen käsittelemiseen tarvittavan pitkän ajan mutta kiisti viivästyksen väärinkäytön ja totesi, että asiakirja-aineiston monimutkaisuus oikeutti menettelyn päättämiseen käyttämänsä ajan.

3. Kantelija kääntyi 28 päivänä elokuuta 2006 oikeusasiamiehen puoleen kantelulla, joka kirjattiin numerolla 2782/2006/ (MHZ)RT . Tutkimuksen jälkeen oikeusasiamies havaitsi kaksi hallinnollista epäkohtaa asian käsittelyssä komissiossa ja esitti kaksi kriittistä huomautusta, jotka koskivat kantelijan korvausvakuutusetuuksien maksamisen viivästymistä ja hyvän hallintotavan säännösten 12 artiklan rikkomista [1] .

4. Kantelija teki 18. helmikuuta 2008 oikeusasiamiehelle uuden kantelun komissiota vastaan (*kantelu 492/2008/RT*) , jossa hän totesi, että hän ei ollut tyytyväinen komission ehdotukseen, joka koski hänen työkyvyttömyysastettaan ja korvausvakuutusetuuksiensa määrää. Hän pyysi näin ollen lääketieteellisen lautakunnan kutsumista koolle. Hän väitti, että komissio on toiminut epäoikeudenmukaisesti ja yrittänyt vaikuttaa lääketieteellisen lautakunnan työhön toimielimen yksityisen vakuutusyhtiön hyväksi. Oikeusasiamies katsoi 4.3.2008 päivätyssä vastauksessaan, että kantelijan toimittamien todisteiden perusteella ei ollut riittävästi perusteita aloittaa hänen kanteluaan koskevaa tutkimusta.

5. Komissio ilmoitti 23 päivänä heinäkuuta 2009 kantelijalle saaneensa 9 päivänä kesäkuuta 2009 lääketieteellisen lautakunnan loppuraportin, jossa vahvistettiin hänen pysyvän työkyvyttömyysasteensa. Se lisäsi, että se toimitti kertomuksen 17.6.2009 vakuutusyhtiölleen. Se täsmensi, että saatuaan vakuutusyhtiön suostumuksen se maksaisi loppumaksun, joka vastaa hänen pysyvää työkyvyttömyysastettaan.

6. Komissio ilmoitti 27 päivänä heinäkuuta 2009 kantelijalle, että se oli päättänyt lääketieteellisen lautakunnan raportin perusteella, että hänen pysyvän työkyvyttömyysasteensa olisi oltava 64,5 prosenttia. Se totesi, että hänelle oli jo suoritettu kaksi väliaikaista maksua: i) 1.11.2005, mikä vastaa 40 prosentin työkyvyttömyysastetta; ja ii) 2 päivänä marraskuuta 2006, mikä vastaa 23,5 prosentin työkyvyttömyysastetta. Näin ollen komissio suorittaa loppumaksun, joka vastaa jäljellä olevaa 1 prosentin työkyvyttömyysastetta eli 9 545.31 euroa.

7. Kantelijan asianajaja otti yhteyttä komission yksiköihin 25 päivänä elokuuta ja 3 päivänä syyskuuta 2009. Hän huomautti, että komissio ei ollut vielä suorittanut 9 545.31 euron loppumaksua.

8. Komissio (PMO [2]) vastasi edellä mainittuihin kahteen kirjeeseen 10 päivänä syyskuuta 2009. Se totesi, että sen yksityinen vakuutusyhtiö suoritti loppumaksun kantelijan pankkitilille

25.8.2009.

9. Kantelijan asianajaja vastasi 29 päivänä syyskuuta 2009 komission 10 päivänä syyskuuta 2009 päivättyyn kirjeeseen. Hän totesi, että hänen asiakkaansa ei ollut vielä saanut loppumaksua, ja pyysi komissiota selittämään viivästyksen. Lisäksi hän huomautti, että hänen asiakkaallaan oli oikeus vaatia komissiota maksamaan hänelle viivästyskorkoa.

10. Komissio vastasi edellä mainittuun kirjeeseen 15 päivänä lokakuuta 2009. Se totesi, että ”*jäännöksen osalta on tapahtunut väärinkäsitys*”. Tarkastettuaan vakuutusyhtiöltä komissio totesi, että maksu oli suoritettu 30.9.2009 eikä 25.8.2009. Komissio pahoitteli tilannetta. Se huomautti kuitenkin, että kahden kuukauden viivästymistä ei voida pitää kohtuuttomana, koska ”tällaisten maksujen tavanomainen määräaika on kuusi viikkoa”. Lisäksi ei ole olemassa oikeudellista perustaa, jonka perusteella pyydetty korkojen maksaminen olisi perusteltua.

11. Kantelijan asianajaja otti 22 päivänä lokakuuta 2009 uudelleen yhteyttä komission yksiköihin. Hän huomautti, että lähes kolme kuukautta sen jälkeen, kun komissio teki 27.7.2009 päätöksensä, loppumaksua ei ollut vielä suoritettu. Hän pyysi komissiota i) suorittaa loppumaksu välittömästi; ja ii) maksamaan viivästyskorkoa.

12. Kantelija kääntyi uudelleen oikeusasiamiehen puoleen 3. marraskuuta 2009.

TUTKIMUKSEN KOHDE

13. Oikeusasiamiehelle tekemässään kantelussa kantelija esitti seuraavan väitteen ja väitteen.

Väite :

Komissio i) jätti maksamatta hänelle hänen pysyvän työkyvyttömyysasteensa mukaisen loppumaksun, vaikka se ilmoitti hänelle, että se oli tehnyt niin; ja ii) antoi hänelle harhaanjohtavia tietoja edellä mainitusta maksusta.

Vaatus :

Komission olisi suoritettava loppumaksu ja maksettava viivästyskorkoa.

TUTKIMUS

14. Oikeusasiamies aloitti tutkimuksen 3. joulukuuta 2009.

15. Kantelija lähetti 4. tammikuuta 2010 uuden kirjeenvaihdon, joka koski hänen tätä kanteluaan. Komissio lähetti 2. maaliskuuta 2010 lausuntonsa tästä kantelusta, joka toimitettiin kantelijalle ja kehoitettiin esittämään huomautuksia.

16. Kantelija lähetti huomautuksensa 25 päivänä maaliskuuta 2010.

OIKEUSASIAMIEHEN ANALYYSI JA PÄÄTELMÄT

A. Väitetty loppumaksun maksamatta jättäminen ja oikeiden tietojen ja niihin liittyvien saatavien toimittaminen

Oikeusasiamiehelle esitetyt perustelut

17. Kantelija ilmoitti 4. tammikuuta 2010 päivätyssä kirjeessään oikeusasiamiehelle ensimmäistä kertaa, että hänen asianajajansa teki 23. lokakuuta 2009 (eli ennen tämän kantelun tekemistä oikeusasiamiehelle) henkilöstösääntöjen 90 artiklan 2 kohdan mukaisen valituksen komission 27.7.2009 tekemästä päätöksestä. Hän huomautti, että tämän valituksen kohde koski myös sitä, että komissio ei ollut suorittanut loppumaksua korvausvakuutukseen liittyvistä etuuksistaan.

18. Kantelija mainitsi, että sen jälkeen, kun hän oli tehnyt tämän kantelun oikeusasiamiehelle 9. marraskuuta 2009, komissio suoritti loppumaksun, joka vastasi hänen korvausvakuutusetuuksiaan. Lisäksi komissio maksoi hänelle 23.11.2009 viivästyskorkoa.

19. Kantelijan mukaan hänen korvausvakuutusetuuksiensa loppumaksu viivästyi, koska komissio, eli PMO, suoritti vahingossa maksun kantelijan vanhalle pankkitilille.

20. Lopuksi kantelija huomautti, että huolimatta oikeusasiamiehen tutkimuksen 2782/2006/(MHZ)RT yhteydessä esittämistä kahdesta kriittisestä huomautuksesta komissio ei ollut parantanut hallinnollisten palvelujensa laatua. Kantelija ehdotti 4. tammikuuta 2010 päivätyssä kirjeessään esittamiensä uusien tietojen perusteella, että oikeusasiamies voisi tehdä asiasta oma-aloitteisen tutkimuksen, jos hän päättää lopettaa käsiteltävän asian käsittelyn.

21. Lausunnossaan komissio selitti, että se lähetti 17.6.2009 lääketieteellisen lautakunnan kertomuksen vakuutusyhtiölle saadakseen lisäkuitin. Vakuutusyhtiö toimitti kyseisen kuitin. Sen vuoksi komissio lähetti kantelijalle 27. heinäkuuta 2009 lopullisen päätöksensä, joka koski hänen pysyvää työkyvyttömyysastettaan, ja pyysi vakuutusyhtiötä suorittamaan vastaavan loppumaksun.

22. Komissio täsmensi, että tytäryhtiöt saavat pääsääntöisesti maksun kuukauden määräajassa. Kantelijan asianajajan 25 päivänä elokuuta 2009 päivätyn kirjeen jälkeen komissio kysyi vakuutusyhtiöltä, oliko se suorittanut maksun. Vakuutusyhtiö vahvisti, että se oli tehnyt niin.

23. Saatuaan toisen kirjeen kantelijan asianajajalta komissio otti 29 päivänä syyskuuta 2009 yhteyttä vakuutusyhtiöön. Tarkastuksen jälkeen vakuutusyhtiö havaitsi, että maksu oli suoritettu vahingossa kantelijan vanhalle pankkitilille. Komissio pyysi vakuutusyhtiötä suorittamaan maksun toiselle pankkitilille ja maksamaan kantelijalle viivästyskorkoa. Vakuutusyhtiö teki niin.

Komissio huomautti, että ei voida olettaa, että kantelija olisi tällä välin muuttanut pankkitiliään.

24. Huomautuksissaan kantelija ilmaisi tyytymättömyytensä komission kantaan. Hän väitti, että komissio teki useita virheitä korvausvakuutusetuksiensa maksamisessa: i) se toimi virheellisesti asettaessaan korvausvakuutusetuksiensa maksamisen edellytykseksi, että vakuutusyhtiö hyväksyy lääketieteellisen lautakunnan lausunnon; II) kantelija lähetti komissiolle kirjatun kirjeen, jossa se ilmoitti sille hyvissä ajoin pankkitilitietojensa muutoksesta; III) vakuutusyhtiö ei ole toteuttanut toimenpiteitä suoritettuaan maksun väärälle pankkitilille kahdessa erillisessä tapauksessa; IV) komissio ei toiminut viipymättä saatuaan kantelijan asianajajalta 25 päivänä elokuuta 2009 päivätyn kirjeen, jossa ilmoitettiin, että maksua ei ollut suoritettu; v) Komissio on menetellyt virheellisesti soveltaessaan viivästyskoron laskemiseen vain 5,50 prosentin korkokantaa.

Oikeusasiamiehen arviointi

25. Oikeusasiamies katsoo, että maksamalla loppumaksun kantelijan vastuuvakuutusetuksista ja maksamalla viivästyskorkoa komissio on täyttänyt kantelijan alkuperäisessä kantelussa esitetyn vaatimuksen.

26. Kantelijan väitteestä, jonka mukaan maksu viivästyi, koska komissio oli virheellisesti maksanut loppumaksun toiselle pankkitilille, oikeusasiamies toteaa, että kantelija on saanut erääntyneen summan ja viivästyskorkoa. Oikeusasiamies toteaa myös, että komissio vahvisti launnonsaan edellä mainitut seikat. Hän ei näin ollen pidä hyödyllisenä jatkaa tätä tutkintaa.

27. Oikeusasiamies katsoo, että komissio on ryhtynyt asianmukaisiin toimiin asian ratkaisemiseksi.

28. Oikeusasiamies panee lopuksi merkille kantelijan ehdotuksen käynnistää oma-aloitteinen tutkimus siitä, miten PMO käsittelee hänen tapaustaan ja vastaavia tapauksia, ja ottaa sen huomioon muiden tulevien oma-aloitteisten tutkimusten yhteydessä.

B. Päätelmät

Kantelua koskevan tutkimuksensa perusteella oikeusasiamies päättää asian seuraavasti:

Komissio on ryhtynyt toimiin asian ratkaisemiseksi.

Tästä päätöksestä ilmoitetaan kantelijalle ja komissiolle.

P. Nikiforos DIAMANDOUROS

Tehty Strasbourgissa 12 päivänä toukokuuta 2010

[1] Päättös 2782/2007/(MHZ)RT, saatavilla oikeusasiamiehen verkkosivustolla
<http://www.ombudsman.europa.eu/cases/decision.faces/en/3225/html.bookmark> [Linkki].

[2] Henkilökohtaisten etuuksien hallinto- ja maksutoimisto.